

«Jag blir kriminell eller dör»

Harouna Garba tog sin mormors händer och såg henne i ögonen. Det var dessa ord som kom ut när han skulle förklara varför han hade bestämt sig för att lämna Togo: ”Annars blir jag kriminell eller dör”. Han var 14 år och säker på att han endast kunde finna en bättre framtid bortom Afrikas gränser. I Togo var utsikten framför ungdomarna en öken där livet förspilldes och där våld och olagligheter var enda utvägen.

2018-11-12

et var för nästan 20 år sedan. Garbas händer är inte längre en pojkes. Nu rör han dem smidigt över surfplattans skärm, knappar in kommandon som bara en invigd person förstår, tar isär datorer med kirurgisk noggrannhet. Garba har blivit professionell datorreparatör. Han är gift och har tre barn. Han bor i Valencia och ägnar en del av sin inkomst åt att hjälpa andra i sin familj att utbilda sig och att skicka pengar till sin mamma i Afrika.

Samma händer som han kramade sin mormor med lagar han nu datorer med. Samma händer hjälpte honom överleva, fastklamrad vid en klippa, när flyktingbåten som tog honom till Kanarieöarna havererade. Samma händer skyddade honom från att bli uppäten av en boaorm när han sov i

skogen under sin långa resa till Marocko. Med samma händer arbetade han som frisör och skomakare i flera år i Nordafrika för att betala ligorna som ordnade hans resa mot framtiden i en flyktingbåt. Men någonting har förändrats helt och hållet.

Hans liv kunde ha blivit helt annorlunda. När han kom till Valencia hade han bara sju euro i fickan och en idé i huvudet. ”Jag tänkte att jag skulle bli knarklangare och tjäna mycket pengar”, erkänner han. Men han ändrade sina planer, till följd av två händelser. Den första var att han såg en knarkare som låg på gatan med abstinenssymtom. ”Han såg ut som ett mänskligt vrak”, minns han. Den andra var att han träffade folk från Xabec.

”Jag är inte kristen men Jungfrun visade sig för mig”, berättar Garba med glada ögon. Xabec är en

yrkesskola i Valencia som riktar sig till personer med små eller inga ekonomiska resurser, och som drivs av Opus Dei. ”Det var i Xabec som allting började. Där ger de en både yrkesutbildning och mänsklig bildning: hur man blir en person. De är enkla människor, som gärna hjälper och berättar hur man gör saker och ting. Det är det som kallas för mänsklighet”, förklarar han.

Garba är muslim och medarbetare i Opus Dei. ”Jag försöker göra saker och ting bra. Det budskapet från Opus Dei har jag tagit till mig. Och ingen här har någonsin bett mig att byta religion och bli katolik. Därför är jag kvar och samarbetar med dem”, berättar han.

Vid Xabec mötte han bara vänner och respekt för hans tro. Baltasar, skolans kaplan, lagade läcker paella men såg till att köpa halal-kyckling så att Garba kunde äta den med de

andra. ”Det var att visa respekt”, säger han med tacksamhet.

”Opus Dei är väldigt lätt att förstå. Dess budskap handlar om att arbeta och göra saker bra. Och ta hand om andra,” understryker han. ”Men vi har alla fördomar ibland och det finns de som tror att ’Opus Dei’ är som att säga ’upp med händerna, det här är ett rån’! Enligt vad jag upplevt har de har helt fel”.

Som god muslim ber Garba flera gånger om dagen och i hans böner finns Valencia, Spanien och Xabec, ett ställe som betyder så mycket för honom att han önskar att det kunde nå ”alla”. Garba skulle vilja att det fanns många Xabec, särskilt i Afrika. ”Jag vill att det ska finnas något som detta. För om du studerar går du framåt i livet. Det viktiga är att människor får utbildning och kan få det bättre genom sina insatser och sitt arbete”.

Därför tror han att initiativ som de som drivs av NGO Harambee är nödvändiga för Afrikas framtid. ”Vad mitt land behöver är inte mat”, säger han bestämt. ”Det är utbildning, projekt som detta, för att förbättra livsvillkoren och hjälpa människor att utbilda sig och lära sig yrken. Om vi hade fler möjligheter och mindre korruption skulle vi alla helst bli kvar i vårt land. Ingen skulle vilja lämna det och fly i en liten båt”.

Medan han pratar gestikulerar Garba med sina händer. Han önskar att det fanns fler händer som hans för att ge nytt liv åt Afrika. Att ta med Xabec till hans land, och många andra länder i Afrika. Fylla dem med möjligheter. Det är det han vill: att hans landsmän inte ska mista livet på havet i försöket att få ett liv som det liv som han har nu. Att ingen mer ska någonsin behöva fly från sitt land i en liten båt.

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/medarbetare-muslim-xabec-
valencia-yrkesutbildning/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/medarbetare-muslim-xabec-valencia-yrkesutbildning/) (2025-08-06)